

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
501-13

meddelad i Stockholm den 4 december 2013

KLAGANDE

AA

MOTPART

Klippans kommun
264 80 Klippan

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Göteborgs dom den 20 december 2012 i mål nr 2450-12, se bilaga (här borttagen)

SAKEN

Laglighetsprövning enligt kommunallagen

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

AA:s dotter bor i Klippans kommun och hade haft rätt till kostnadsfri skolskjuts om hon gått i den skola där kommunen placerat henne. Hon valde i stället att gå i skola i Ängelholms kommun.

Dok.Id 139095

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

Klippans kommun avslog AAs ansökan om ersättning för kostnader för busskort till och från skolan i den andra kommunen.

AA överklagade beslutet hos Förvaltningsrätten i Malmö som avslog överklagandet. Genom det nu överklagade avgörandet avslog Kammarrätten i Göteborg hennes överklagande av förvaltningsrättens dom.

YRKANDEN M.M.

AA fullföljer sin talan och anför bl.a. följande. Hon har endast begärt ett busskort för samma belopp som busskortet inom Klippans kommun skulle ha kostat.

Klippans kommun bestrider ändring och anför bl.a. följande. Skollagen föreskriver ingen skyldighet för kommunen att bevilja ersättning för del av kostnaden för skolskjuts. Med skolskjuts kan inte avses annat än resa mellan hemmet och skolan. Utgångspunkten är således att rätten till skolskjuts avser sträckan mellan hemmet och skolan och inte kan omfatta endast del av denna sträcka. Det kan inte heller föreligga rätt till ekonomiskt bidrag för del av sträckan utan antingen föreligger rätten för hela sträckan eller inte alls. Ersättning motsvarande busskort för hela sträckan utgör en merkostnad för kommunen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Elever i grundskola med offentlig huvudman har enligt 10 kap. 32 § första stycket skollagen (2010:800) rätt till kostnadsfri skolskjuts om sådan behövs med hänsyn till färdvägens längd, trafikförhållanden, elevens funktionsnedsättning eller någon annan särskild omständighet. Av andra stycket första meningen samma paragraf framgår att denna rätt inte gäller elever som väljer att gå i en annan skolenhet än den där kommunen annars skulle ha placerat dem eller som går i en annan kommuns grundskola med stöd av 25–27 §§. I andra meningen anges att i de fall då det kan ske utan organisatoriska eller ekonomiska svårigheter ska kommunen även anordna skolskjuts i dessa fall.

I motivuttalanden anges att bedömningen av om anordnandet av skolskjuts i sådana fall kan medföra ekonomiska eller organisatoriska svårigheter för kommunen ska göras utifrån de skyldigheter kommunen skulle ha haft om eleven valt att gå i den skola som han eller hon placerats i (prop. 2009/10:165 s. 741).

AA gör gällande att hon har rätt till ersättning motsvarande vad ett busskort skulle ha kostat om dottern hade valt att gå i skola i Klippans kommun. Någon skyldighet för kommunen att bevilja busskort för endast en del av skolresan finns emellertid inte. Frågan i målet är därmed om kommunen haft rätt att vägra AAs dotter kostnadsfri skolskjuts för hela skolresan på grund av att hon valt att gå i en annan skola än den där kommunen hade placerat henne.

Av utredningen framgår följande. Om AAs dotter hade valt en skola i Klippans kommun hade hon haft rätt till kostnadsfri skolskjuts med linjebuss. Kostnaden för kommunen skulle ha uppgått till ca 2 800 kr per läsår. Kostnaden för resan mellan hemmet och den valda skolan i Ängelholm är högre och skulle uppgå till ca 5 200 kr per läsår.

Skollagen bygger bl.a. på förslag som presenterades i departementspromemorian Den nya skollagen – för kunskap, valfrihet och trygghet (Ds 2009:25). I promemorian användes, såvitt avsåg motsvarigheten till regleringen i 10 kap. 32 § andra stycket andra meningen, uttrycket ”organisatoriska eller ekonomiska konsekvenser”. I det förslag till skollag som regeringen remitterade till Lagrådet hade uttrycket ”ekonomiska konsekvenser” ersatts med ”ekonomiska svårigheter”.

Lagrådet anförde att det senare uttrycket användes i flera olika bestämmelser i lagen utan att det gick att få någon närmare klarhet i vad som avsågs och att uttrycket ”ekonomiska svårigheter” närmast leder tanken till att någon form av ekonomisk kris skulle uppstå i kommunen genom den extra kostnaden. Lagrådet ifrågasatte om en sådan innebörd var avsedd och förordade att ett mera relevant uttryck valdes (prop. 2009/10:165 s. 1316).

Regeringen instämde med Lagrådet i att ordet ”svårigheter” i och för sig kunde anses mindre adekvat från rent språklig synpunkt. Uttrycket ”betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter” var emellertid ett i skollagstiftningen etablerat begrepp som hade använts under lång tid utan att några tillämpningsproblem uppmärksammats. Det var enligt regeringen svårt att förutse hur tillämpningen skulle påverkas av en ändrad terminologi, om denna inte var tillräckligt övervägd. Regeringen ansåg därför att uttrycket borde användas även i den nya skollagen (a. prop. s. 219).

Av förarbetena får därmed anses följa att regeln i 10 kap. 32 § andra stycket andra meningen skollagen ska förstås så, att kommunen är skyldig att tillhandahålla kostnadsfri skolskjuts för en elev som valt en annan skola än den kommunen anvisat om det kan ske utan merkostnader för kommunen.

Att bevilja AAs dotter skolskjuts skulle ha inneburit en årlig extra kostnad om 2 400 kr för Klippans kommun. Mot den angivna bakgrunden får den kostnaden anses innebära en ekonomisk svårighet i nu aktuell mening. Överklagandet ska därför avslås.

_____

_____

_____

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Annika Brickman, Anita Saldén Enérus, Christer Silfverberg och Thomas Bull.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Emina Fazlic.